

LĪGOJATI, LĪGOJATI, NAV VAIRS TĀLU JĀŅA DIENA: ŠĪ DIENIŅA, RĪTDIENIŅA, PARĪT PATI JĀŅA DIENA.

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJĪETIES!

VALMIERAS KĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGANS

Laikraksts iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

ČETURTDIEN,
1989. gada 22. jūnijs

Nr. 24 (493)
Cena 1 kop.

IEM, MASIŅAS, LOKOTIESI
JĀŅU NAKTI PĀPARDĪTES:
JĀŅU NAKTI PĀPARDĪTES
ZIED TRIJIEM ZIEDĪNIEM.

PINAT, MEITAS, VAINADZIŅUS
JĀŅA DIENAS VAKARĀ:
KAM BŪS GREZŅIS VAINADZIŅS.
TĀ JANISA LĪGVIŅA.

Pirmsjāņu vēstis

Svētku priekšvakarā aušanas ceha vestibilā ierosmēi iekārtota Jāņu zāļu un vainagu izstāde. Tā bija ceha arodbiedrības komitejas un ansambļa «Daina» iniciatīva.

Sodien aušanas ceha vestibilā «Daina» ieligos Jāņus. Uzaicināti piedalīties bija itin visi rūpnīcā strādājošie Jāņi. Katram no tiem tika ozollapu vainags. Netrūka arī tradicionālā alus un Jāņa siera.

Karstas pirmsjāņu dienas ir mūsu «Daina». Aizvadītās nedēļas nogalē folkloras ansamblis piedalījās novada Dziesmu svētkos Valkā, kur bija ieradies arī valmieriešu deputāts PSRS Augstākajā Padomē, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētājs **Anatolijs Gorbunovs**. Bet Ligo vakarā «Daina» pēc Nacionālā teātra uzicinājuma Druvienā piedalīsies **Rūdolfa Blaumaņa** «Skroderdienu Silmačos» noslēguma skatos — ligošanā.

Jūrgus Jāņos atzīmēs vairāk nekā 40 rūpnīcas strādnieku un inženiertehniķu darbinieku ģimenes. Vakar Valmieras pilsētas izpildkomitejā tika izsniegti ordeni, kas dod tiesības uz jauno dzīvokli rūpnīcas jaunajā 70 dzīvokļu namā 1. Maija ielā 8.

SIT, JĀNĪTI, VARA BUNĢAS,
SAKUR JĀŅA UGUNTIŅU,
LAI SANĀK JĀŅA BERNĪ
JĀŅA SVETKUS NOŠVINĒT.

24. jūnijā — Izgudrotāju un racionalizatoru diena

Ūdeņi būs tīrāki

Pirmajā pusgadā rūpnīcas racionalizatoru darbības rezultāti nav sevišķi spoži. Citus gadus, sagatodot Izgudrotāju un racionalizatoru dienu, bija paveikts vairāk. Vienā otrā cehā, runājot par tehnisko jaunradi, dzirdamas iebildes, ka gandrīz vai visas rezerves izsmeltas, nav ko racionalizēt. Tā tas tomēr nav. Mūsu tehnika diemžēl nav tik pilnīga, ka to nevarētu uzlabot, padarīt ražīgāku, risinot arī darba aizsardzības un ekoloģiskās problēmas.

Si gada aprīlī vecākā racionalizācijas inženiere **Astra Jansone** mūsu laikraksta lasītājus jau informēja par vairākiem racionalizācijas priekšlikumiem, ko remontu mehāniskā ceha un galvenā mehāniķa daļas novatori ieviesuši ražošanā aušanas cehā. Tagad viņai ir materiāli arī par nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanu ieviesto jauninājumu.

Nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas ceha operators **Sergejs Volkovs** kopā ar tautas patēriņa preču ražošanas ceha mehāniķi **Vladimīru Kučenkovu** izgatavojuši un ieviesuši pie elektrokrāšņu agregātiem papildierīci eļļotāja savākšanai. Līdz šim racionalizatoru ieteikta papildierīce uzstādīta pie 49 agregātiem. Aprēķināts, ka tas dod iespēju ietaupīt gadā ap 120 tonnas eļļotāja. Ekonomiskais efekts naudas izteiksmē sastāda apmēram 10 tūkstošus rubļu. Ļoti svarīgs ir arī tas apstāklis, ka līdz ar eļļotāja papildus uztveršanu ievērojami samazinās tā noplūde ar notekūdeņiem. Tas ir nozīmīgs racionalizatoru ieguldījums ekoloģisko problēmu risināšanā.

Jaunā amatā

Pēc ilgiem mūsu rūpnīcā pavadītajiem darba gadiem uz jaunu darba vietu pāriet līdzšinējais valsts pieņemšanas dienesta vadītājs **Jānis Vimba**. 20. jūnijā notika

tipogrāfijas «Liesma» darba kolektīva sapulce, kas bija veltīta jaunā direktora vēlēšanām. Aizklātā balsosnā par direktoru ievēlēs **Jānis Vimba**.

IEVERIBAI!

26. jūnijā pl. 12 aušanas ceha lekciju zālē notiks partijas rūpnīcas organizācijas atklātā sapulce par tēmu «PARTIJAS IDEJISKA UN ORGANIZATORISKA VIENOTĪBA».

Paredzēta tikšanās ar partijas Valmieras rajona komitejas pirmo sekretāru **JĀNI ZEMĻICKI**.

Radnieciskajā uzņēmumā

Nesen mūsu uzņēmumā bija ieradusies Kaļiņinas stikla šķiedras rūpnīcas darbinieku grupa. Ar šo radniecisko uzņēmumu valmieriešus saista ilggadējī lietiski un draudzīgi sakari. Abu rūpnīcu speciālisti regulāri apmaiņas darba pieredzē daudz tehniskās un organizatoriskās problēmas, kas lielākā vai mazākā pakāpē satrauc abus kolektīvus. Soreiz kaļiņiniešu brauciena mērķis bija iepazīties, kā mūsu rūpnīcā tiek risinātas asas ekoloģiskās problēmas, kas tiek darītas izlaizāmās produkcijas kvalitātes paaugstināšanai, kādi ir jaunie ražošanas tehnoloģija.

VISPIRMS gribam atzīmēt, ka, neraugoties uz kļūstošām baumām par latviešu it kā pārāk izteikto nacionālismu, mēs to Valmieras rūpnīcas kolektīvā it nemaz neizjutām. Mūs uzņēma ļoti labvēlīgā gaisotnē. Visi biedri, ar kuriem mums nācās tikties, ļoti labprāt atbildēja uz visiem jautājumiem, iepazīstināja ar ražošanas novitātem, labprāt dalījās darba pieredzē, neslēpa arī trūkumus. Tā, piemēram, rūpnīcas centrālās laboratorijas priekšnieka vietnieks **Harrijs Holsts** ļoti detalizēti pastāstīja, ka uzņēmuma kolektīvu ļoti satrauc stikla šķiedras ražošanas ekoloģija, jo atmosfērā nokļūst liels daudzums arsēna un citu smago metālu sāļu savienojumi, bet efektīva attīrīšanas metodes risinājuma pagaidām vēl nav neviena šīs apakšnozars rūpnīcā. Tā nav arī nozāres zinātniskās pētniecības institūta.

Rūpnīcai ir savas attīrīšanas iekārtas rūpnīciskajiem notekūdeņiem, kas patiešām darbojas ļoti labi, stabili režīmā. Tomēr, ņemot vērā to, ka attīrītie ūdeņi nonāk skaitstājā un krāšņajā Gaujas upē, rūpnīcas kolektīvam tiek izvirzītas

ļoti nopietnas pretenzijas ne tikai no inspicējošajām organizācijām, bet arī no pilsetas sabiedrības pusēs.

Ievēribu pelna uzņēmumā izstrādātā kompleksa programma, kurā ietilpst zinātniskie un projektēšanas darbi pastavošās ražošanas rekonstrukcijai un tehniskai pārkārtošanai. Šie pasākumi pirmām kārtām vērš uz ekoloģiskās situācijas uzlabošanu. Programmas realizācijai iesaistīti visi uzņēmuma dienesti, katram atbildīgajam izpildītājam izsniegta speciālas kartiņas, kas jāatgriež ekoloģiskajam dienestam pēc sava pasākuma īstenošanas.

Lielu uzmanību mūsu jautājumiem veltīja arī rūpnīcas centrālās laboratorijas priekšnieks **Mārtiņš Tomsons**. Viņš personiski pavadīja mūs ekskursijā pa rūpnīcu, detalizēti iepazīstināja ar jaunā elļotāju sagatavošanas iecirkņa darbu. Tās ir plašas, gaišas telpas, iecirknis apgādāts ar attiecīgu tehnoloģisko iekārtu, automātiku, kuras uzdevums ir ne tikai stingri ievērot elļotāju sagatavošanas tehnoloģiskos parametrus, bet arī rada labākus darba apstākļus apkalpojošam personālam. No valmieriešu pieredzes

daudz varam iegūt arī mēs, jo arī mūsu rūpnīcā šajā gadā nāksies iekārtot jauno elļotāju sagatavošanas iecirkni.

Ļoti liederīgs bija mūsu dialogs ar tehniskās kontroles dienesta priekšnieku, direktora vietnieci **Guņu Labrenci**, kas mūs detalizēti iepazīstināja ar sava dienesta jauno struktūru un tehnisko iekārtojumu. Tehnologus **Dzintru Lezdīņu** un **Rasmu Skujiņu** savukārt interesēja jautājumi par to, kā mūsu rūpnīcā tiek risināta tautas patēriņa preču ražošana. Viņas lūdza mūsu 10. ceha kolektīvu ātrāk apgūt dažas detaļas, kas nepieciešamas rakešu ražošanai lielajam tēnism, līdz ar to sniedzot palīdzību Valmieras rūpnīcai jauna kultūras preču veida ražošanas apgūšanā. Valmierieši savukārt ir gatavi arī turpmāk piegādāt mūsu uzņēmumam nepieciešamā vairumā un labas kvalitātes komponentus azūra tipa sietu ražošanai.

Mums ļoti patika, ka Valmieras rūpnīcā liela vērība tiek veltīta ražošanas kultūrai, ražošanas estētikai, ka te pastāvīgi rūpējas par cilvēkiem. Čehos ar lielu rūpību un speciālā nacionālā dizainā iekārtotas atpūtas istabas, minibārs, pirtis, frīzētava. Visi dienesti apgādāti ar labām mēbeļiem, teicami iekārtotām darba vietām, modernu skaitļojamo tehniku. Tas rada rūpnīcā labu mikroklimatu un palīdz sekmīgāk izpildīt tehniskos un ekonomiskos uzdevumus.

**M. RUDICA,
O. FEDORCENKO**
(Pēc laikraksta «Znamja progresa» materiāliem)

Jaunatnes dienas priekšvakarā mūsu korespondente tikās ar aušanas ceha šķetereļotāju **AINU BOZI** (atēlā). Viņa ir rūpnīcas vislielākā ceha kolektīva locekle un var teikt, ka Aina ir mūsu uzņēmuma jaunatnes tipiska pārstāve, kaut arī darba stāžs vairs nav nekāds mazais — kopš 1979. gada jūlija. Likts, ka Ainas darba biogrāfijas sākumā nekā ievērojama nav: mācījies 36. aradvidusskolā, pēc tās beigšanas atnākusi uz rūpnīcu. Tāpat kā daudzi jaunie, iesaistījās sabiedriskajā darbā: bija daudzu sporta un kultūras pasākumu dalībniece komjaunatnē, cehā, kolektīvā, grībējis dažādoti arī dzīves iedienē kopmīnēs. Bet, kā Aina atklāti atzīstas, pirmatnējā enerģija un darbībasgriba pakāpeniski izdzīva, jo ne vienmēr tika saņemti atbalsts, saastarpejā sapašanās. Visiem jau pa prātam neizdarīsi (un vai tas ir vajadzīgs), jo vairs tāpēc, ka Aina palika sev uzticīga un grībēja redzēt sev apkārt radus pašus atbilstus un jaunus cilvēkus, kas sau būtu būtu nemaina jebkuros apstākļos. Protams, tas ne vienmēr izdevās, bet Aina tomēr palika tāda, kāda ir.

Darbs paliek darbs. Bet darbs ir tāds, ka visu maigu nākas apietes galvenokārt ar mašīnu, apkalpošanas zona ir liela, normas — augstas. Te pilnīgi var piekrist ar vēstules «Pa plānu un virsplānu autoties» Sen aizmirstas tipeida zonos, bet plāns ejādos jebkuram līdzekļiem, pat pa divām mainām jāstādā bez pārtraukuma... Vienīgais labums, ka pagaidām nav ne ģimenes, ne bērnu, kas gaida un nevar sagaidīt vien...

Bet Aina ir optimiste un cenšas dzīvot ar šodien. Te viņai palīdz cenšanās vienmēr un visur atrast sev. Ar to arī var izskaidrot, ka Aina iestājās Būlduru sovhoztehnikumā un to sekmīgi pabeidza dekoratīvās dārkopības specialitātē. Neparasta kombinācija: rūpnīcības uzņēmums un dārkopība, kā mēdz teikt — sirdij. Ļoti iespējams, ka šī šaistā un retā specialitātē Aina nodērs nākotnē. Bet pagaidām viņas čaklas rokas veido skaitas sienas gleznas no sausiem ziediem — jebkurai gaumei.

Aina ir vēl viena nodarbošanās, kas viņai ļoti patik — dziedāšana. Arī te viņa liek sirdi un dveseli. Jau trīs gadus viņas dziesma skan Kauguros, kur pastāv neliels kolektīvs, kas latviešu dziesmas dzied ne tikai savam, bet arī citu tautību priekam. Gaidīti cieņīgi kaugurietes bija Valmieras svētkos, Igaunijā, Starajā Rusā, kur kaugurietes uztājas kopā ar Tautas deju ansambli «Gaujas», kā arī kāzās, ģimenes svētkos. Divānī, ka ansambli ne reizi nav uztājis rūpnīcā... Aina atzīstas, ka viņas senais sapnis ir dziedāt rūpnīcas laudim un priecēt viņus ar jautru, draišku dziesmu par mums, par to, kā dzīvotām.

Jā, Aina dzīvo šodienai. Rūtdiena jau būs rit, viss var mainīties (varbūt uz labo pusi!), bet Aina būs tikpat jautra, neniera pilna, neiecietīga pret visu, kas satrauc. — Tāda esmu, — saka Aina par sevi.

Ar Aina Boži tikās **LOLITA DREIMANE**

Uzņemam viesus

Aušanas cehs saņēmis 35 bezkonfuzoru stēles no Čehoslovākijas. Kā zināms, šo stēļu tipu izmēģināšana noritējusi mūsu uzņēmumā. Lai palīdzētu jauno stēļu uzstādīšanas un piestrādāšanas darbos pirmdien rūpnīcā ieradās divi, sešm-

tieri no Vsetinas rūpnīcas «Zbrojovka». Viņi Valmierā uzturēsies ilgāku laiku.

Tajā pat dienā no Čehoslovākijas ieradās vēl viena speciālistu grupa — šoreiz no Brno pilsetas firmas «Elitex». Si vizīte ietilpst

mūsu apvienības un čehu firmas kopējā protokolā par modernizētu spēļanas un šķeterēšanas mašīnu VS-140 projekcijas un izgatavošanu. Jaunās mašīnas moduli paredzēts uzstādīt un pārbaudīt mūsu rūpnīcas apstākļos.

Vēlreiz par plāniem un virsplāniem

Atbildot **Maijas Vilkas** teiktajam rakstā «Bez plāniem tomēr nevarēs», gribu izteikt dažas savas pārdomas, lai apgalvotu pretejo.

Jūsu rakstā skan doma, ka **Tamāra Skrīna** nav kompetenta izteikt savas domas šajā jautājumā. Negribu nevienu apvainot. Nevienam, izņemot plānu. Sešdesmitajos gados tika ielānāts celt ļoti skaistu un ļoti lielu stikla šķiedras rūpnīcu. Izejvielas un darbaspeku toreiz bija plānots atrast uz vietas. Taču vēlāk izrādījās, ka gan izejvielas jāved no lieliem attālumiem, gan darbaspeks bija jāmekle citās republikās. Atbraukušie cilvēki sāka dzīvot kopmīnēs. Arī tagad daļa no viņiem dzīvo turpat. Ļoti labi izplānoja. Kurš domāja par šo strādnieku bērniem, kuriem bija jāžārkuro vieta bērnu dārzā? Domāju, ka pēc šīs cīņas daudzdienu negribējas plānot vairāk par vienu bērnu.

Lai dzīvo plāns! Cik skaisti viss bija ielānāts, kādas skaistas mašīnas... Uz tām tagad strādā un jau divdesmit sešus gadus. Strādāja sešdesmito gadu jaunieši, bet tagad mūsu, astoņdesmito gadu jaunieši. Vai mums ir vieglāk? Ko jūsu mums esat atstājuši? Nenormāli augstas normas un nenormāli lielas zonas. Lūk, kāds ir tad plāns, kurš atspēdies uz cilvēku mugurkaula. Šķeterētāvā zonas izaugušas sešas reizes, bet samaksa — divas. Vai jūs ielānojat, cik daudz slikti par rūpnīcu teiks jūsu strādājošie bērni? Vai tad rūpnīcā nebija jāplāno jauno strādnieku audzināt šeit, Valmierā? Vai jūsu plāns ne-

cer cilvēkus atvilināt no citurienes, varbūt no Marsa?

Es gribu, lai būtu nevis plāns, bet laba saimniekošana. Vispirms jādomā par cilvēkiem. Kāpēc plāna dēļ jāstrādā pa naktīm, pa divpadsmit stundām? Vai jums nelielkas, ka plāns nav pareizs, ja tā notiek. Labs saimnieks nekād neizden savus strādniekus. Vēsturē tāds strādniekus sauc par vergiem. Kā var būt plāns uz neesošam iekārtām? Rūpnīca to kompensē ar virsstundu darbu. Kaut kur trūkst strādnieku — nekās, tie, kas ir, strādās vairāk nekā cilvēka spēkos. Brīnšķīgs risinājums, vajadzētu plānu vēl palielināt.

Kā tiek pārsniegt plāns par simt un vairāk procentiem? Pasakiet, kur tas virsplāns ir radies? Ja izejvielu daudzumu, iekārtu un cilvēku resursi ir aprēķināti atbilstoši plānam, kur tad rodas virsplāns? Kāpēc jūsim noskaidrots, kur ir tas maksimums, ko cilvēks spēj izgatavot kvalitatīvi?

Ja kurpnieks ielānojis izšūt vienu kurpiņu pāri un atbilstoši tam ir iedalījis āda, diegi utt., kur tad var rasties virsplāns. Ja kurpnieks ir izšūvis no tā divus pārus kurpiņu, tad viņš ādu un visu citu ir nozādājis. Ja viņš kurpiņu pāri parasti izšū divas dienas, bet tagad to paveicis vienā, vai var būt garantijas, ka viņa produkcija ir kvalitatīva?

Tad kāpēc virsplāns tiek slavēts? Domājiet, ja esat nolikti savās vietās. Kas tad ir labāk — plānot vai saimniekot?

Es ļoti grībētu, lai šodienas jaunieši pēc divdesmit gadiem saviem bērniem teiktu: «Kad pabeigsi skolu, noteikti ej strādāt uz šķiedru. Tur tāda automātiskā iekārta, kas pati vāra stiklu, tāsa stikla bumbiņas, velk diegu, ko pēc tam spēlē uz šķeterē, tad auž audumus.

Tas gan no fantastikas lauka... Pagaidām mēs nevaram pat ielānot, ko ēdīsim pusdienās. Ej nu sazini, ja nu veikalā tās mantas nav...

JUDITE ROSA
Redakcijas pībeilde: publicējot šo rakstu, pārrunu kārtībā lūdzam savas domas izteikt arī citus rūpnīcas speciālistus, ekonomistus un strādniekus.

Ievēribai!

Sabiedriski politiskā dzīve šodien ir bagāta notikumiem, piesātināta ar visdažādākajiem uzskatiem, pieejām svarīgāko problēmu un uzdevumu risināšanā, kas izvirzīti mūsu sabiedrībai. Līdz ar to palielinās propagandista loma, viņa atbildība cilvēku priekšā. Arvien plašāks kļūst jautājumu loks, kas interesē mūs.

Propagandistu darbs nav viegls un prasa pamudinājumu. Pedējā laikā par šādu pamudinājumu kļūst politiskās izglītības kabineta organizētās ekskursijas. Soreiz propagandisti tiek aicināti piedalīties braucienā uz **Klaipēdu** — šī gada 27. un 28. jūnijā. Tuvākas ziņas pie politiskās izglītības kabineta vadītājas **JELIZAVETAS SEMJONOVAS**.

LIDZJŪTĪBAS

Izsakām dziļu līdzjūtību **Tamārai Kromaneļ**, tēvu pedējā gaitā pavadot.

Braķēšanas nodaļas III maiņas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību **Pēterim Bēceram** sakarā ar tēva nāvi. Dārkopības biedrības valde

Par izdevumu atbild **H. HERCB ERGS.**

